

L. p.	CUKROWNIA	Produkcja	Kontyngent	Kontyngent
		w kampanji 1929/30	zasadniczy 44,9477 ⁰ / ₀	zapasowy 7 ⁰ / ₀ kont. zas.
w k w i n t a l a c h				
1	2	3	4	5
52	Szamotuły . . .	151.415	68.058	4.764
53	Janikowo . . .	155.356	69.829	4.888
54	Zduny . . .	155.719	69.992	4.899
55	Gniezno . . .	163.807	75.875	5.311
56	Żnin . . .	173.556	78.009	5.461
57	Środa . . .	176.939	79.530	5.567
58	Chodorów . . .	187.713	84.373	5.906
59	Brześć Kuj. . .	190.427	85.593	5.991
60	Przeworsk . . .	191.387	86.024	6.022
61	Nakło . . .	198.282	89.123	6.239
62	Września . . .	201.984	90.787	6.355
63	Miejska Górka . . .	226.645	101.872	7.131
64	Kruszwica . . .	227.581	102.292	7.160
65	Mątwy . . .	227.851	102.414	7.169
66	Gostyń . . .	231.558	104.080	7.286
67	Kościan . . .	233.990	105.173	7.332
68	Witaszyce . . .	271.364	121.972	8.538
69	Opalenica . . .	406.093	182.530	12.777
70	Chelmża . . .	412.982	185.626	12.994
	Razem.	8.242.674	3.704.895	259.343

191.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 22 marca 1930 r.

o wydawaniu polskim statkom handlowym morskim certyfikatów, upoważniających do przewozu podróżnych przez ocean,

Na podstawie art. 1, art. 4 pkt. 4) i art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 366) zarządzam co następuje:

§ 1. Urząd Morski w Gdyni wydaje certyfikaty, upoważniające do przewozu podróżnych przez ocean, tym polskim statkom handlowym morskim co do których właściciel, armator lub kapitan statku wykaże, że posiadają certyfikaty stwierdzające, że statki te odpowiadają wymaganiom duńskich przepisów właściwych dla uprawiania żeglugi pasażerskiej transoceanicznej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

192.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 marca 1930 r.

Regulamin urzędowania Prokuratury Sądu
Najwyższego.

Na podstawie art. 39, 231 ust. 2, 232 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

Część ogólna.

Przepisy wstępne.

§ 1. Regulamin niniejszy dotyczy urzędowania Prokuratury Sądu Najwyższego w sprawach karnych i cywilnych oraz w innych sprawach powierzonych Sądowi Najwyższemu.

§ 2. Prokuratura Sądu Najwyższego sprawuje swe czynności na podstawie prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) według odnośnych przepisów postępowania sądowego oraz innych przepisów szczególnych, z odpowiedniemi uwzględnieniami niniejszego regulaminu oraz regulaminów sądowych i regulaminu prokuratorskiego z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 382).

§ 3. W razie następczącej się trudności w stosowaniu przepisów regulaminowych, wątpliwości rozstrzyga treść odnośnego przepisu ustawowego.

Jeżeli dla poszczególnego przedmiotu lub przypadku brak przepisu w niniejszym regulaminie, należy stosować odpowiednio przepisy regulaminu Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 427), a jeżeli i tam brak przepisu odpowiedniego — przepisy regulaminu prokuratorskiego z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 382), i regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 934).

§ 4. Przepis § 5 regulaminu prokuratorskiego z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 382) ma odpowiednie zastosowanie.

§ 5. Przez wyrażenie ogólne „prokurator Sądu Najwyższego”, użyte w niniejszym regulaminie, rozumie się: pierwszego prokuratora, prokuratorów i wiceprokuratorów Sądu Najwyższego, chyba że z danego przepisu co innego wynika.

§ 6. Użyte w niniejszym regulaminie oznaczenia k. p. k. — u. s. p. mają znaczenie, podane w § 7 regulaminu prokuratorskiego z dnia 25 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 382), oznaczonego w niniejszym regulaminie: *reg. prok.*

Regulamin Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 427) oznacza się w niniejszym regulaminie: reg. S. N.

Powołane w niniejszym regulaminie paragrafy bez bliższego oznaczenia odnoszą się do niniejszego regulaminu.

Zadania prokuratora Sądu Najwyższego.

§ 7. Prokurator Sądu Najwyższego stoi na straży ustaw.

Zadaniem jego jest dążyć, w powierzonym mu zakresie działania, do ustalenia w orzecznictwie sądów prawidłowej i jednolitej wykładni przepisów prawnych i należytego ich stosowania.

§ 8. Prokurator Sądu Najwyższego spełnia to zadanie zapomocą wniosków, składanych w poszczególnych sprawach, przez Sąd Najwyższy rozpatrywanych.

Do osiągnięcia tego celu służą prokuratorowi Sądu Najwyższego również wnioski z art. 77 u. s. p. i kasacje z art. 521 k. p. k. oraz inicjatywa do wniosków z art. 41 u. s. p.

§ 9. Pierwszy prokurator Sądu Najwyższego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości odpisy orzeczeń Sądu Najwyższego, zawierających rozstrzygnięcie zasadniczych lub ważniejszych zagadnień prawnych, jako też wyjaśniających przepisy, stosowane w sądach niższych błędnie lub rozbieżnie.

§ 10. Pierwszy prokurator Sądu Najwyższego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości swoje spostrzeżenia o błędach i zaniedbaniach urzędów prokuratorских niższych instancji.

Prokuratorzy Sądu Najwyższego powinni o spostrzeżeniach takich zawiadamiać w tym celu pisemnie pierwszego prokuratora.

§ 11. Pierwszy prokurator Sądu Najwyższego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości spostrzeżenia co do potrzeby zmian lub uzupełnień obowiązujących przepisów prawnych.

Podział czynności i zasady urzędowania wewnętrznego.

§ 12. Pierwszy prokurator kieruje Prokuraturą Sądu Najwyższego i wykonywa ogólny nadzór nad jej czynnościami.

§ 13. Pierwszy prokurator spełnia czynności, poruczone mu w przepisach prawnych i w niniejszym regulaminie a nadto bierze udział w pracach Prokuratury Sądu Najwyższego w zakresie, który sam oznacza.

§ 14. Pierwszy prokurator może zlecić wykonanie przekazanej mu czynności prokuratorowi Sądu Najwyższego.

§ 15. Pierwszy prokurator może poruczyć kierownictwo czynności prokuratorских przy poszcze-

gólnych izbach Sądu Najwyższego prokuratorom Sądu Najwyższego wyznaczonym za zgodą Ministra Sprawiedliwości.

§ 16. Pierwszy prokurator zarządza podział czynności w Prokuraturze Sądu Najwyższego według swego uznania; może też poszczególne sprawy lub rodzaje spraw poruczyć prokuratorom Sądu Najwyższego niezależnie od podziału czynności.

§ 17. Prokurator kierujący (§ 15) wykonywa bezpośredni nadzór nad czynnościami prokuratorскими w danej izbie, oraz wyznacza prokuratorów i wiceprokuratorów, do tej izby przeznaczonych, na poszczególne dni posiedzeń lub do poszczególnych spraw.

§ 18. Zastępcą pierwszego prokuratora jest — o ile Minister Sprawiedliwości nie wyda innego zarządzenia — najstarszy służbą prokurator kierujący (§ 15). Zastępcą prokuratora kierującego jest najstarszy służbą prokurator lub wiceprokurator danej izby, o ile pierwszy prokurator nie wyda innego zarządzenia.

§ 19. Uprawnienia przewidziane w art. 244 u. s. p. służą wyłącznie Naczelnemu Prokuratorowi i pierwszemu prokuratorowi.

§ 20. Przepisy § 19, 22, 23, 26 i 28 do 30 reg. prok. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 21. Podpisu pierwszego prokuratora wymagają:

- a) przedstawienia, wnioski i sprawozdania składane Ministrowi Sprawiedliwości,
- b) pisma w sprawach administracji,
- c) pisma w sprawach, przekazanych pierwszemu prokuratorowi z mocy przepisów prawnych albo szczególnem zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości lub własnem pierwszego prokuratora.

§ 22. Wnioski, skierowane do Sądu Najwyższego w poszczególnych sprawach, podpisują prokuratorzy Sądu Najwyższego, którzy wnioski te sporządzili.

§ 23. Inne pisma podpisuje prokurator kierujący odnośnej izby.

§ 24. Przepisy § 82 do 95 reg. prok. mają odpowiednie zastosowanie.

Część szczególna.

Wnioski i posiedzenia.

§ 25. Prokuratorzy Sądu Najwyższego składają Sądowi Najwyższemu wnioski w przydzielonych im sprawach samodzielnie, o ile w poszczególnych przypadkach nie znajdują zastosowania przepisy § 20 i 31 (§ 22 — 26 reg. prok.).

§ 26. Wnioski powinny być motywowane; w sprawach rozpatrywanych na skutek środków odwoławczych wnioski powinny zawierać projekt załatwienia zarzutów skargi.

§ 27. Wnioski przygotowane na wyznaczone już posiedzenie prokurator Sądu Najwyższego oddaje wraz z wokandą lub spisem i z aktami spraw przed upływem terminu, określonego w § 30 reg. S. N., sekretarjatowi Prokuratury.

§ 28. Sekretarjat Prokuratury sporządza natychmiast dwa odpisy każdego wniosku (§ 27), oznacza je datą posiedzenia i sygnaturą Sądu Najwyższego a następnie jeden odpis, przeznaczony dla sędziego - sprawozdawcy, przesyła wraz z aktami sądowymi sekretarjatowi odnośnej izby, zaś drugi odpis wraz z oryginałem wniosku, aktami prokuratorskimi i wokandą (spisem) oddaje prokuratorowi, wyznaczonemu na posiedzenie.

§ 29. Po posiedzeniu prokurator zwraca sekretarjatowi wokandę (spis), po wpisaniu w niej wyników posiedzenia („załatwiona” lub „odroczone”), odpisy wniosków oraz akta prokuratorskie, co wszystko sekretarjat przechowuje w okładce, na której oznacza datę posiedzenia i izbę (sekcję) a okładki te składa według izb i sekcji w porządku chronologicznym dat posiedzenia.

Oryginały wniosków pozostają u prokuratora.

Odpisy wniosków w sprawach niezakończonych sekretarjat wydaje wraz z odnośnymi aktami prokuratorskimi prokuratorowi, wyznaczonemu dla tych spraw na następne posiedzenie.

§ 30. W odniesieniu do wniosków, przygotowanych na posiedzenie, którego terminu jeszcze nie wyznaczono, przepisy § 27 — 29 ulegają zmianie o tyle, że sekretarjat drugi odpis wniosku wraz z oryginałem i aktami prokuratorskimi przechowuje osobno według izb i sekcji w porządku sygnatur Sądu Najwyższego i wydaje go z załącznikami na żądanie prokuratorowi, wyznaczonemu następnie na posiedzenie, na którym sprawa ma być załatwiona.

W wypadkach, przewidzianych w § 47 reg. S. N. odpis wniosku, przeznaczony dla Sądu Najwyższego, podpisuje prokurator Sądu Najwyższego stosownie do przepisu § 22.

§ 31. Celem omówienia bieżących kwestyj z zakresu czynności Prokuratury prokurator kierujący (§ 15) zwołuje, w terminach według swego uznania, zebrania prokuratorów Sądu Najwyższego (izby lub sekcji) zawiadamiając o zwołaniu pierwszego prokuratora.

Prokuratorzy Sądu Najwyższego powinni zawiadamiać prokuratora kierującego (§ 15) o sprawach szczególnej wagi lub budzących poważne wątpliwości prawne przed sporządzeniem wniosku.

§ 32. Prokuratorzy, czynni na posiedzeniach Sądu Najwyższego, korzystają z przepisu § 44 reg. S. N. przede wszystkim wtedy, gdy orzeczenie Sądu Najwyższego rozstrzyga zasadnicze lub ważniejsze zagadnienie prawne, albo zawiera wykładnię przepi-

sów, co do których spostrzegać się daje mylna lub rozbieżna wykładnia w sądach niższych (§ 9 i 31).

Żądanie odpisu orzeczenia należy zanotować na wokandzie, a w braku jej podać w inny sposób do wiadomości sekretarjatu Prokuratury, który czuwa nad nadejściem żądanych odpisów.

§ 33. Orzeczenia te przeglądają prokuratorzy kierujący (§ 15) odnośnych izb, poczem oddają pierwszemu prokuratorowi orzeczenia, nadające się dla celów, określonych w § 9 i 11, z odpowiednim wyjaśnieniem.

§ 34. Orzeczenia te zwraca się następnie sekretarjatowi Prokuratury, który przechowuje je rocznikami według izb i sekcji w porządku sygnatur Sądu Najwyższego.

Sprawy dyscyplinarne.

§ 35. W sprawach dyscyplinarnych sędziów i prokuratorów pierwszy prokurator równocześnie z wyznaczeniem prokuratora dyscyplinarnego dla Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (art. 143 § 2 u. s. p.) wyznacza zarazem dwóch jego zastępców.

§ 36. Prokurator dyscyplinarny wyznacza zastępców swych dla określonych spraw w myśl art. 143 § 3 u. s. p. w porozumieniu z odnośnymi prokuratorami kierującymi (§ 15).

§ 37. Pierwszy prokurator przy przydziale dyscyplinarnych spraw adwokatów i notariuszów korzysta z przepisu § 16.

§ 38. W sprawach dyscyplinarnych, rozpoznawanych na rozprawie, nie przesyła się przed rozprawą wniosku (§ 27) sądowi dyscyplinarnemu.

Sekretarjat i biurowość.

§ 39. Prokuratura Sądu Najwyższego ma sekretarjat odrębny od sekretarjatów Sądu Najwyższego.

§ 40. Sekretarjat składa się z sekretarzy Prokuratury Sądu Najwyższego, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Do sekretarjatu Prokuratury Sądu Najwyższego mogą być wyznaczeni sekretarze i urzędnicy kancelaryjni Sądu Najwyższego.

Pierwszy prokurator oznacza zakres i rodzaj czynności każdego urzędnika sekretarjatu.

§ 41. Przepisy § 199 — 202 i 206 — 208 reg. proc. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 42. Biurowość w sekretarjacie Sądu Najwyższego normuje niniejszy regulamin w ogólnych zarysach.

Szczegóły organizacji biurowej reguluje pierwszy prokurator.

§ 43. W Prokuraturze Sądu Najwyższego prowadzi się następujące księgi:

- 1) „Prez.” — repertorium prezydjalne (wzór),
- 2) „Pd” — repertorium dyscyplinarne (wzór),
- 3) „Po” — repertorium ogólne (wzór),
- 4) „R” — księga rozporządzeń (wzór),
- 5) terminarz posiedzeń i terminarz ogólny (wzór),
- 6) skorowidze do repertorjów: „Prez.”, „Pd”, „Po” i „R” (wzór).

§ 44. Na każdym nadchodzącym piśmie sekretarjat czyni adnotację (prezentatę), zawierającą nazwę Prokuratury, datę otrzymania pisma i liczbę załączników, poczem wciąga pismo do odpowiedniego repertorium i umieszcza na niem sygnaturę (§ 163 reg. prok.).

§ 45. Do repertorium „Prez.” należą sprawy administracji Prokuratury Sądu Najwyższego.

§ 46. Do repertorium „Pd” należy wpisywać tylko te sprawy dyscyplinarne sędziów i prokuratorów, w których Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzeka w pierwszej instancji (art. 137 lit. b u. s. p.).

Każdą taką sprawę dyscyplinarną wpisuje się tylko raz i zakłada się dla niej oddzielne akta.

Wszelkie pisma, odnoszące się do tej samej sprawy dyscyplinarnej, łączy się zarazem w porządku chronologicznym i umieszcza się w oddzielnej okładce, oznaczonej sygnaturą akt.

Przepisy § 164, 167 i 169 ustęp 1 reg. prok. mają tu odpowiednie zastosowanie.

§ 47. Do repertorium „Po” wciąga się wszystkie inne pisma, nienależące do repertorjów „Prez.”, „Pd” lub „R”.

§ 48. Spraw, których akta Sąd Najwyższy udziela Prokuraturze jedynie celem przygotowania wniosków na posiedzenie (§ 30 reg. S. N.), nie wciąga się do repertorjów.

§ 49. Do terminarza posiedzeń wpisuje się pod odnośną datą: izbę (ew. sekcję) Sądu Najwyższego, w której posiedzenie wyznaczono, skład sądzący i prokuratora.

§ 50. Do księgi rozporządzeń „R” wpisuje się nadesłane Prokuraturze rozporządzenia, zarządzenia, okólniki, pisma okólne i komunikaty Ministerstwa Sprawiedliwości oraz zarządzenia wewnętrzne pierwszego prokuratora a nadto instrukcje i zarządzenia pierwszego prezesa i prezesów Sądu Najwyższego (§ 107 reg. S. N.), o ile mają znaczenie dla Prokuratury.

§ 51. Do księgi rozporządzeń wciąga się również rozporządzenia, zarządzenia, okólniki, pisma okólne i komunikaty, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości, podając w krótkich słowach ich treść i numer Dziennika, jeżeli pierwszy prokurator uzna, że mają one znaczenie dla Prokuratury Sądu Najwyższego.

Pieczęcie urzędowe.

§ 52. Prokuratura Sądu Najwyższego używa pieczęci urzędowych, odpowiadających obowiązującym przepisom i zarządzeniom (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach — Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980; rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych — Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593), z napisami: „Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego”, „Prokurator Sądu Najwyższego” (§ 2 lit. a) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 1929 r. o pieczęciach urzędowych w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Sprawiedliwości, jako też w sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa — Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 396].

§ 53. Przepisy § 212, 213 i 215 reg. prok. mają odpowiednie zastosowanie. Pieczęcie należy zamawiać wyłącznie w mennicy państwowej.

§ 54. Pieczęć wyciska się na pismach, mających stanowić dowód, w korespondencji z władzami zagranicznymi oraz w innych wypadkach, przewidzianych szczególnymi przepisami.

Nazwa Prokuratury Sądu Najwyższego.

§ 55. Urząd Prokuratorski Sądu Najwyższego ma nazwę: „Prokuratura Sądu Najwyższego”, zaś pierwszy prokurator: „Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego”.

§ 56. Na pismach, opatrzonych podpisem pierwszego prokuratora lub jego zastępcy, wypływających z jego działalności administracyjnej lub z czynności, zastrzeżonych mu w przepisach prawnych, należy używać napisu: „Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego”.

Na innych pismach, podpisanych przez pierwszego prokuratora, tudzież na pismach podpisanych przez prokuratora lub wiceprokuratora Sądu Najwyższego należy używać napisu: „Prokurator Sądu Najwyższego”.

§ 57. Na pismach podpisanych przez prokuratora dyscyplinarnego lub jego zastępcę (art. 143 § 2 i 3 u. s. p. i § 35 i 36) w sprawach dyscyplinarnych sędziów i prokuratorów należy używać napisów: „Prokurator Wyższego Sądu Dyscyplinarnego” i „Prokurator Najwyższego Sądu Dyscyplinarnego”.

Przepisy przechodnie i końcowe.

§ 58. Przepisy § 113 i 114 reg. S. N. mają odpowiednie zastosowanie.

Czynności Prokuratury należy w tych wypadkach dostosować do zarządzeń Sądu Najwyższego.

§ 59. Regulamin ten wchodzi w życie z dniem 1 maja 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Terminarz ogólny.

Dzień terminu:

Numer porządkowy	Sygnatura Prokuratury Sądu Najwyższego	Nazwisko prokuratora, któremu akt należy przedstawić	U w a g i
1	2	3	4

S k o r o w i d z.

Oznaczenie sprawy	Sygnatura akt Prokuratury	U w a g i
1	2	3